

ציווים בכיתה – שילוב טוויטר בהוראת אנגלית

מור דשן
רשות אמ"ת,
אוניברסיטת בר-אילן
mor@amit.org.il

Using Twitter for English Foreign Language Learning

Mor Deshen
AMIT Educational Network,
Bar-Ilan University

Abstract

This study was carried out in one Hebrew-speaking high school class and examined the interactions among teachers and students as a result of enhancing English as a Foreign Language (EFL) studies with Twitter based assignments. The use of Twitter was incorporated into classroom activities and included authentic assignments such as generating tweets in English, posting responses to interesting current events, etc. Data collection was two-fold: students' written questionnaires before the program began; and analysis of the teacher's and students' "tweets". The analysis demonstrated that "tweets" written by the teacher and students facilitated multi-directional communication that does not usually occur in regular classroom lessons. There was a positive correlation between the number of tweets received by other students and teacher and the number of tweets sent by each student. However, there was no evidence that Twitter encouraged "anytime anywhere" learning.

Keywords: Twitter, EFL (English Foreign Language), High school.

תקציר

מחקר זה בוחן את האינטראקציות שהתקיימו בכיתה אחת, במסגרת שיעורי אנגלית, שבהם שולב טוויטר לצורך יצירת תקשורת אוטונומית בין התלמידים ובין עצמם ועם המורה. חלק מההדרישות הלימודיות בקורס, התרגומים קיבלו משימות שונות כדוגמת דיווח מהן עוסות עכשו, ותגובה על ידיעות שהעלה המורה. לתלמידות הועבר שאלון לפני תחילת התכנית והתבצע ניתוח של ה"ציווים" של הקבוצה. מתוך ניתוח ה"ציווים" שכתבו התלמידות והמורה עולה, שהטוויטר מזמן תקשורת רב כיוונית בין כלל המשתתפות באופן שאינו מתקיים בדרך כלל במסגרת שיעור בכיתה רגילה. בנוסף, נמצאה השפעה הן של הקשרים החברתיים שבין התלמידות והן של היקף העידוד של המורה על אינטנסיביות השתתפות בכתיבת "ציווים". יחד עם זאת, לא נמצא שהשימוש בטוויטר תורם למימוש פוטנציאל הלמידה בכל מקום ובכל זמן.

מילות מפתח: טוויטר, אנגלית כשפה זרה, בית ספר תיכון.

מבוא

טוויטר (Twitter) הינה רשת חברתית, השניה בגודלה אחרי Facebook, שפעלת מ-2006 והמאפשרת שלוחה מסרים של עד 140 תווים. הטוויטר מזמין במבנה שלו אוסף של הודעות טקסט (SMS), אך למעשה מתפרק כמו רשת חברתית או כמו בלוג, אך עם מסרים קצרים, וכך גם לכינוי בלוג מקוצר (micro-blogging).

מחקרדים שנעשו לגבי שימוש בטוויטר בהוראה בחנו אספקטים שונים של תהליך הלמידה: קיומה של תקשורת רב כיוונית בקשר בין מורה תלמיד, מהמורה לתלמיד, מההתלמיד למורה, ובין התלמידים עצמם לבין עצמם (Ebner, Lienhardt, Rohs & Meyer, 2010); השתתפות רחבה יותר של תלמידים בשיעור,יחסית להשתתפות בשיעור רגיל (Kedar, 2012); ניתוח של כמות הציוצים, בהשוואה לניסיון המוקדם של התלמידים בסביבת הטוויטר (Lou & Gao, 2012); התפתחות דיאלוג בין השותפים (Ebner et al., 2010); עלייה בהישגים (Junco, Heiberger & Loken, 2011; Kader, 2012); דפוס הקשר החברתי בין הסטודנטים עם התמקדות באינטראקציות בין המשתתפים על רקע מגדר ופופולריות של התלמידים (Ullrich & Maurer, 2009; Kader, 2012; Lou & Gao, 2012; McWilliams et al. 2011; Perifanou, 2009; & Maurer, 2009; Kader, 2012; Lou & Gao, 2012; McWilliams et al. 2011; Perifanou, 2009; Perifanou, 2009); וניתוח תפקיד המורה והשפעתו על התהליך (Thoms, 2012).

מחקרדים שנערכו בסין, בקורסים להוראת אנגלית בשפה זרה, ביקשו לעודד את התלמידים להתבטא באנגלית, באופן אקטיבי, תוך מתן הזדמנות לרלוונטיות ואוטנטית לשימוש בשפה וליצירת תקשורת באופן נדרש (Borau et al. 2009; Ullrich et al. 2010). על מנת לעודד את התלמידים לכתוב בשפה האנגלית ללא חשש ולהוריד את העכבות, לא נרכחה בקרה של איקות ה"ציוצים", אלא רק של הנסיבות (Ullrich et al. 2010). לצד מחקרדים שמצאו את הטוויטר כמייצר סביבה חיوية יותר המאפשרת להשתמש בשפה הנרכשת באופן יומיומי ואוטנטי (Perifanou, 2009), קיימים גם מחקרדים שמצאו את הטוויטר כסבירה שאינה נוכה לתלמידים ואינה מקדמת شيئا' שימושוני ברכישת השפה (בדריין, שמעוני וקורץ, 2012). במסגרת מחקר זה, בחרנו לבחון את תרומתו של השימוש בטוויטר **לקידום הכתיבה של התלמידים בשפה האנגלית**.

מטרת המחקר

מטרת המחקר הייתה ללמידה על תרומת השימוש בטוויטר לצורכי הכתיבה באנגלית. לצורך כך, הנחנו שעצם הכתיבה באנגלית תורמת לתלמידים לתרגול השפה, ושהורך ה"ציוץ" יכול להיחשב מרכיב המעיד על התקדמות בתהליכי הכתיבה.

שאלות המחקר

- באייזו מידת תורם השימוש בשיעורי אנגלית לקיים תקשורת מגוונת הכוללת מסרים מהמורה לכל התלמידות (תקשורות כתטיבתיות), מהמורה באופן ישיר לכל תלמידה (שכיחה פחותה בתקשורות כתטיבתיות), בין תלמידים ובין עצם ובין תלמידים לכל הכתיבה (שכיחות נמוכה עוד יותר).
- אילו הבדלים אם בכלל, קיימים בין כמות ה"ציוצים" בזמן השיעור ובין כמות ה"ציוצים" בין השיעורים.
- באייזו מידה יש קשר בין כמות הציוצים שתלמידיה מקבלת ובין כמות הציוצים שהיא כתבת.
- באייזו מידה יש קשר בין כמות הציוצים שתלמידיה מקבלת מהמורה, ובין כמות הציוצים שהוא כתבת.

השיטה המשתתפים

בחורנו קבועה של 12 בנות, הלומדות בכיתה י' לכהן 5 י' ח"ל לבנות, שבחו מתמקדד המחבר. הקבוצה קיימה שיעור אחד בשבוע במחשבים, שיעור שהייתה חלק משיעור האנגלית של הקבוצה, והתמקד רובה ככולו בכתיבה בשפה האנגלית בטוויטר. המורה והתלמידות פתחו חשבון

טוויטר ייודי לצורך הקורס, שאפשר להן לזהות אחת את השניה. על מנת להתמודד עם החשש שמעלים רותם (2009) ומקויליאמס ועמיתיו (McWilliams et al. 2011), ולמנוע חשיפה של פרטי התלמידים ותנוועתייהם באופן פומבי, אופינו חברות הטוויטר באופן ש מגן על פרטיות התלמידות, ואיננו מאפשר לאחרים לזהות אותן. לתלמידות הועבר שלאלו הגדרת ציפיות בתחילת הקורס והתקיימו ציפיות במורה ובתלמידות במהלך השיעור.

כל' ולהלך המחבר

בתחילת הפעולות הועבר לתלמידות שלאלו הגדרת ציפיות ומיפוי ניסיוני קודם עם הכללי. השאלון הועבר לתלמידות מיד עם תחילת העבודה עם הטוויטר. השלב השני בוצע לאחר ארבעה שבועות של פעילות, וכל ניתוח כמותי של כלל ה"ציצים" של הקבוצה. ניתוח שהתמקד בקטגוריות ה"ציצים", באורך ה"ציצים" (במילים ולא בתווים), ביחס בין הכמות והאורך של ה"ציצים" ובין זהות הכותב, מורה או תלמידה, זמן כתיבת ה"ציצ" – בשיעור או בין השיעורים. בשלב זה התבבס על היכולת המובנית של הטוויטר לティיעוד של כל התהילה והגישה האפשרית לכל ה"ציצים" של המשתתפים. בשלב זה לא הייתה התייחסות לאיכות ה"ציצ" עצמו מבחינה תחרירית, מתוך הנחה שעצם הכתיבה בשפה האנגלית יש בה פוטנציאל לשיפור יכולת הכתיבה בשפה ולהעלאת הביטחון בכתיבה.

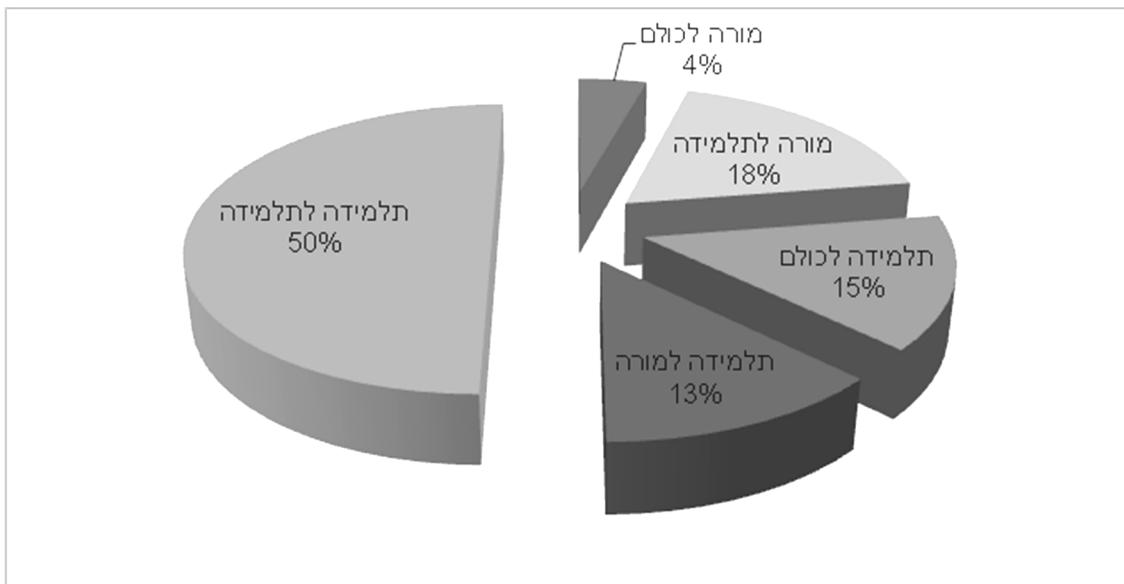
תוצאות

לצורך המחבר נথחו 484 "ציצים" שנכתבו על ידי מורה אחת ו-11 תלמידות. במהלך ארבעת השבועות שבהם התמקד המחבר, כתבה המורה 109 "ציצים" (22.5%) והתלמידות כתבו 375 "ציצים" (77.5%), ממוצע של 34.09 "ציצים" לתלמידה (ס.ת. 15.51). מינימום ה"ציצים" שכותבה תלמידה היה 10 והמקסימום היה 55.

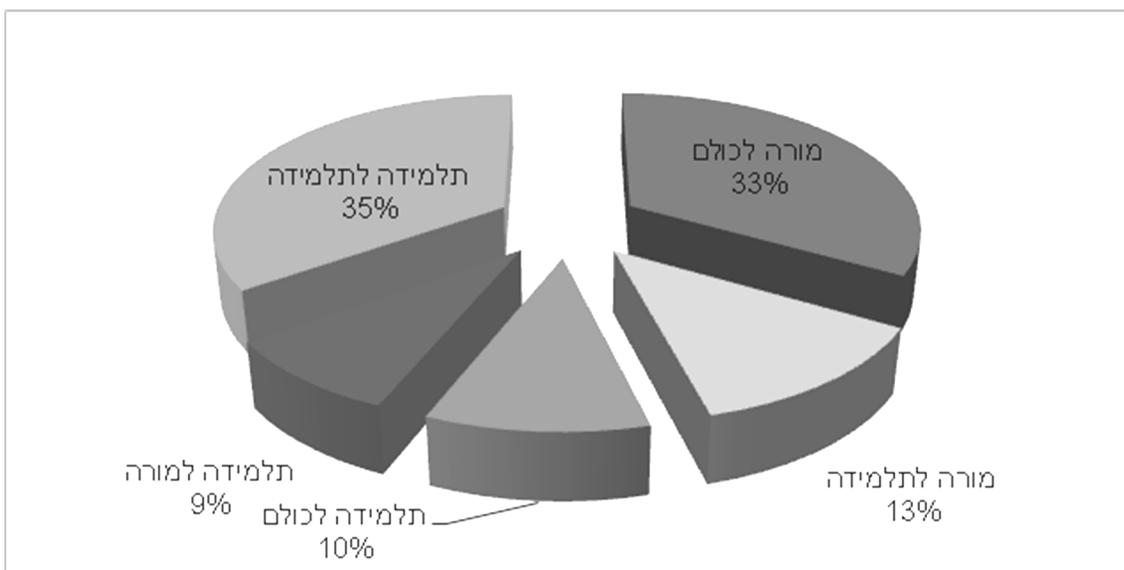
במחקר זה אורך ה"ציצ" נמדד במילים ולא בתווים כדי שנהוג בדרך כלל בסביבת הטוויטר. ממוצע המילים לציצ אחד הוא 7.67 (ס.ת. 5.59), ה"ציצ" הקצר ביותר הוא בן מילה אחת והארוך ביותר בן 29 מילים. ה"ציצ" השכיח הוא בן 4 או 5 מילים (11%) כל אחד. אורך הציצ הממוצע שהמורה שלחה לתלמידות הוא 8.00 מילים (ס.ת. 2.41), ושל תלמידה 7.09 מילים (ס.ת. 1.37).

מטרה שאלון הפתיחה עולה, שעד לתחילת הפעולות עם הטוויטר במסגרת שיעורי האנגלית, המשותפות במחקר לא השתמשו בכלל בטוויטר, או שהשתמשו בו פעמים אחת לכל היוטר. מבחינת הציפייה של הבנות מהתיכנית, במקום הראשון הן ציפו שהתכנית תקדם אותן באנגלית, ובמקום השני הן ציפו שהתוכנית תקדם את הקשרים החברתיים בכיתה ואת הקשר עם המורה. כל הבנות ציינו שהן מאוד רוצחות להיות שותפות בתכנית.

(א) על מנת לבחון את באיזו מידה תורם השימוש בטוויטר בשיעורי אנגליתקיים תקשורת מגוונת, מדנו חמיש אינטראקציות שונות שמתקיימות בכיתה שמשלבת טוויטר: "ציצים" שנשלחים מהמורה לכל הкласс, "ציצים" שנשלחים מהמורה לתלמידה באופן אישי, "ציצים" שנשלחים מתלמידה לכל המשתתפות, "ציצים" שנשלחים מהتلמידה למורה ו"ציצים" שנשלחים מתלמידה לתלמידה באופן אישי. את האינטראקציות אנחנו מציגים בשני אופנים. איור 1 מציג את מיפוי התקשרות הרוב כיוונית, מבחינת מאפייני השיח הכיתתי שנוצר, שככל ניתוח של כל האינטראקציות (כל ה"ציצים", $n=484$) שהתקיימו. איור 2 מציג את ניתוח השיח האישי וכולל את כלל האינטראקציות (ה"ציצים") שחוותה כל תלמידה כמשתתפת בשיעור באופן אישי.



איור 1. מיפוי התקשרות הרב כיוונית, מאפייני השיח הכתתי שנוצר



איור 2. מיפוי התקשרות הרב כיוונית, ניתוח השיח האישני שהוותה כל תלמידה

מעיון בשני האיורים ניתן לראות שהתיחסה בכיתה הייתה מגוון ביותר. בעוד שבכיתה הפרוונטאלית השכיחה עיקר השיח הוא מהמורה לכל התלמידים, כאן לשיח הזה היה תפוקיד קטן בהרבה (רק 22% מה"ציוצים"). לעומת זאת, התקשרות האישית שבין המורה לבין כל תלמידה באופן אישי, ובין התלמידות ובין עצמן, תפס מקום רחב בהרבה מאשר בכיתה רגילה.

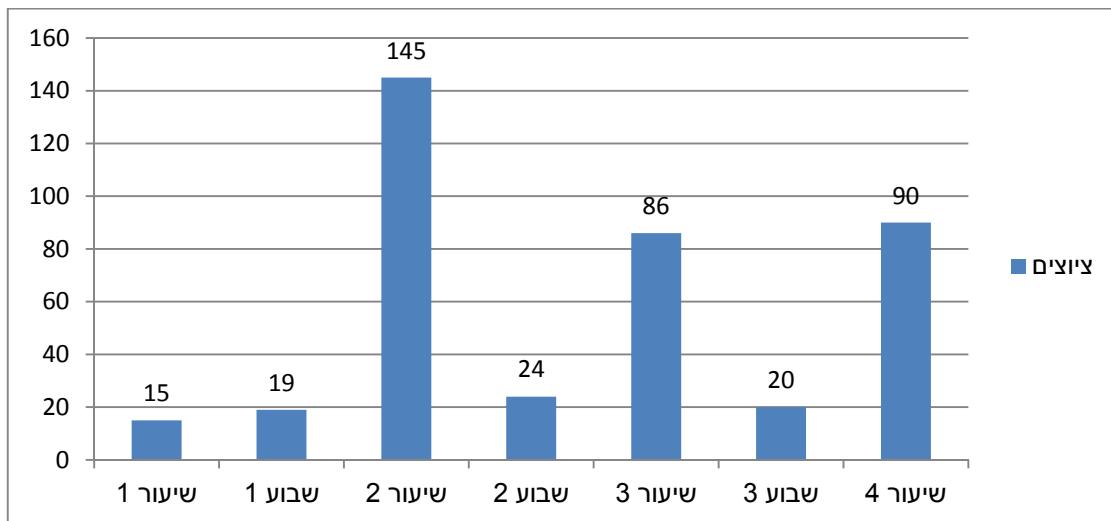
(ב) על מנת לבחון אילו הבדלים אם בכלל, קיימים בין כמות ה"ציוצים" בזמן השיעור ובין כמות ה"ציוצים" בין השיעורים, ספכנו את כמות ה"ציוצים" בזמן השיעור ובין השיעורים, עשינו הבחנה בין "ציוצים" של המורה ובין "ציוצים" של התלמידים. מתוך כלל ה"ציוצים", 384 (79.3%) נכתבו בזמן השיעור ו-100 (20.7%) נכתבו במהלך השבוע, בזמן שבין השיעורים. בשבוע הראשון נכתבו 33 (6.8%) "ציוצים". בשל הנקודות הנמוכה, לא הכנסנו אותם בחישובי הסטטיסטיקה ההיסקית. בשבוע השני נכתבו 205 (42.4%), בשבוע השלישי 137 (28.3%) ובשבוע הרביעי 109 (22.5%).

ניתן לראות שכמות ה"ציויצים" בשיעור הראשון הייתה זעומה. בין השיעור הראשון לשיעור השני, המורה נתנה משימה לבנות, וניתן לראות שהייתה העונת גבוהה יחסית של הבנות. בשבועיים שלאחר מכן, המורה לא נתנה משימה מוגדרת בין השיעורים, וניתן לראות שהדבר השפיע על כמות ה"ציויצים" שבין השיעורים. טבלה מס' 1 מציגה את מיפוי ה"ציויצים" לאורך התקופה, כולל הבחנה בין השיעור ובין השיעורים.

טבלה 1. פריסת ה"ציויצים" לאורך התקופה

שבוע	כללי (שיעור + שבוע)									
	"ציויצים" בין השיעורים					"ציויצים" בשיעור				
סטטיסטיקת תקן	מספר " ציויצים" ממוצע</th <th>אורך "<!--ציויצים"</th--><th>סטטיסטיקת תקן</th><th>מספר "<!--ציויצים" ממוצע</th--><th>אורך "<!--ציויצים"</th--><th>סטטיסטיקת תקן</th><th>מספר "<!--ציויצים" ממוצע</th--><th>אורך "<!--ציויצים"</th--><th>סטטיסטיקת תקן</th></th></th></th></th></th>	אורך " ציויצים"</th <th>סטטיסטיקת תקן</th> <th>מספר "<!--ציויצים" ממוצע</th--><th>אורך "<!--ציויצים"</th--><th>סטטיסטיקת תקן</th><th>מספר "<!--ציויצים" ממוצע</th--><th>אורך "<!--ציויצים"</th--><th>סטטיסטיקת תקן</th></th></th></th></th>	סטטיסטיקת תקן	מספר " ציויצים" ממוצע</th <th>אורך "<!--ציויצים"</th--><th>סטטיסטיקת תקן</th><th>מספר "<!--ציויצים" ממוצע</th--><th>אורך "<!--ציויצים"</th--><th>סטטיסטיקת תקן</th></th></th></th>	אורך " ציויצים"</th <th>סטטיסטיקת תקן</th> <th>מספר "<!--ציויצים" ממוצע</th--><th>אורך "<!--ציויצים"</th--><th>סטטיסטיקת תקן</th></th></th>	סטטיסטיקת תקן	מספר " ציויצים" ממוצע</th <th>אורך "<!--ציויצים"</th--><th>סטטיסטיקת תקן</th></th>	אורך " ציויצים"</th <th>סטטיסטיקת תקן</th>	סטטיסטיקת תקן	
5.26	8.96	24	3.49	5.01	145	4.02	5.57	169	2	
7.05	13.05	20	5.31	7.16	86	6.10	8.27	106	3	
-	-	-	6.46	8.66	90	6.46	8.66	90	4	

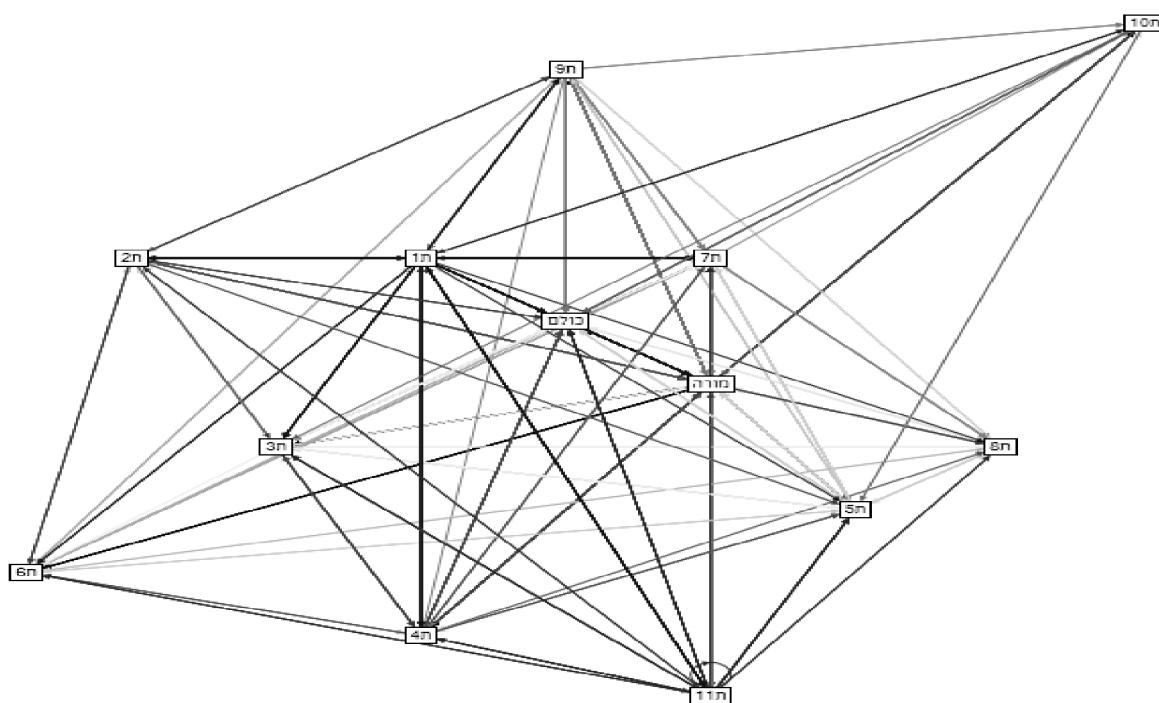
איור 3 מציג את פריסת ה"ציויצים" לאורך תקופת הזמן שנמדדה.



איור 3. פריסת ה"ציויצים" לאורך תקופת המבחן

ניתן לראות באופן ברור, שיש קשר בין כמות ה"ציויצים" ובין זמן הכתיבה, כאשר רוב מקרים של כתיבת ה"ציויצים", התרחש במהלך השיעורים. רצינו לבדוק גם האם יש קשר בין אורך ה"ציווץ" ובין זמן הכתיבה על ידי ביצוע ניתוח רב גורמי. אחד התנאים לביצוע ניתוח שונות הוא שהנתונים מתפלגים באופן נורמלי בקירוב. כמו שראינו שבמבחן "אורך הציווץ", ההתפלגות היא ב"זנב אורך", כאשר רוב ה"ציויצים" קצרים מאוד, ומעט ארוכים מאוד (Raban & Rabin, 2009). מצאנו שאין אינטראקציה בין האינטרנט, עשיינו טרנספורמציה לוגריתמית (F=1.30, df=1,360, p<0.05). כלומר, אין קשר בין זמן ה"ציווץ" לבין אורך ה"ציווץ" – תוך כדי השיעור או במהלך השבוע (df=1,360, F=1.30, df=1,360, p<0.05). ככלומר, אורך ה"ציווץ" במהלך השיעור היה דומה לאורך ה"ציווץ" במהלך השבוע שלאחריו. לעומת זאת, יש אינטראקציה בין השבועות לאורך ה"ציווץ", כאשר אורך ה"ציווץ" הממוצע בשבוע השני היה קצר יותר, עלה בשבוע השלישי ומתייצב שם כך שהוא דומה לאורך ה"ציווץ" בשבוע הרביעי (F=10.74, df=2,360, p<0.001).

(ג) על מנת לבחון באיזו מידת יש קשר בין כמות הציויצים שתלמידים מקבלת ובין כמות הציויצים שהיא כותבת מיפויו בשלב הראשון את הקשרים בין התלמידות לבין עצמן, ובין התלמידות והמורה בטכניקה שנזכרת ניתוח רשותה, לשם כך נעזרנו ב Nodexl (.http://nodexl.codeplex.com/). איור 4 מציג את הקשרים בקבוצה לפי משתנים בחלוקת ה"ציויצים" בין המשתתפים.



איור 4. ניתוח רשת – חלופת ה"ציווצים" בין המשתתפות

מהאיור ניתן לראות שיש הבדל בין המשתתפות מבחינת היקף ה"ציווצים" שככל אחת מקבלת, כאשר קירבה למרכז האירור מעידה על דומיננטיות בקבלה של "ציווצים", ומרחק ממרכז האירור מעידה על מיעוט אינטראקציות. ניתן לראות שהמורה נמצאת במרכז הרשת, עובדה המעידה על המרכזיות שלה בתחום. כמו כן, גם ה"ציווצים" שנשלחו למולם – נמצאים במרכז ה"ציווצים" שהתקבלו שטודיה קיבלה באופן כללי הוא 30 (ס.ת. 10.00), כאשר מינימום ה"ציווצים" שקיבלה המורה הוא 8 (ס.ת. תלמידה הוא 10 והמקסימום 40. מספר ה"ציווצים" המוצע שטודיה קיבלה מהמורה הוא 8 (ס.ת. 2.40), אשר מינימום ה"ציווצים" שקיבלה תלמידה הוא 5 והמקסימום 11. מספר ה"ציווצים" המוצע שטודיה קיבלה מחברותיה הוא 22 (ס.ת. 8.53), אשר מינימום ה"ציווצים" שקיבלה תלמידה הוא 6 והמקסימום 38. בחנו האם יש קשר בין כמות ה"ציווצים" ואורך ה"ציווצים" שטודיה מקבלת מחברותיה ובין כמות ה"ציווצים" ואורך ה"ציווצים" שהיא כתבת. לשם כך ביצעו מטאנס פירסון. הממצאים מוצגים בטבלה 2.

טבלה 2. מיפוי היחס בין כתיבת "ציווצים" ובין קבלת "ציווצים"

התלמידה	כמות ה"ציווצים" שהשלה	כמות ה"ציווצים" שהתקבלו מהמורה	כמות ה"ציווצים" שקיבלה בכלל	אורך ה"ציווצים" שלשלחה	כמות ה"ציווצים" שהשלה	כמות ה"ציווצים" שהתקבלו מהמורה
1	38	11	49	5.71	55	20
2	20	5	25	6.07	29	27
3	27	8	35	8.42	33	25
4	25	7	32	7.38	26	24
5	24	11	35	8.04	55	17
6	17	6	23	5.09	11	28
7	28	11	39	8.10	52	18
8	18	8	26	8.69	36	13
9	13	10	23	5.58	33	6
10	6	5	11	8.90	10	26
11		6	32	6.14	35	

מצאנו קשר בין מספר ה"ציויצים" שכותבה כל תלמידה ובין מספר ה"ציויצים" שקיבלה באופן כללי ($p < 0.001$, $t = -0.83$), בין מספר ה"ציויצים" שכותבה כל תלמידה ובין מספר ה"ציויצים" שקיבלה מהמורה ($p < 0.001$, $t = -0.85$) ו בין מספר ה"ציויצים" שכותבה כל תלמידה ובין מספר ה"ציויצים" שקיבלה מהחברות לקבוצה ($p < 0.001$, $t = -0.73$).

יחד עם זאת, לא מצאנו קשר בין אורך ה"ציווץ" שנשלח ובין אורך ה"ציווץ" שהתקבל ($ns, t = -0.28$), בין אורך ה"ציווץ" שנשלח ובין מספר ה"ציויצים" שמתקבלים באופן כללי ($ns, t = -0.16$), בין אורך ה"ציווץ" שנשלח ובין מספר ה"ציויצים" שמתקבלים מהמורה ($ns, t = -0.12$) ו בין אורך ה"ציווץ" שנשלח ובין מספר ה"ציויצים" שמתקבלים מהחברות לקבוצה ($ns, t = -0.22$).

ד"ו

התלמידות, שרובן לא הכירו את הטוויטר לפני השיעור, גילו מוטיבציה גבוהה לתכנית שבאה לידי ביטוי במערכות הגבולה שליחסן בשיעור, בהערות שכתוßen בשאלון הפתיחה וגם ב"ציויצים" ששילבו לאורך תקופת המבחן. מצאנו שחווסף בניסיון מוקדם בעובדה עם הטוויטר היווה מושול רק בשיעור הראשון, לאחריו כוונן השתלטו על כל הנדרש כדי לתקן בסביבה זו. יחד עם זאת, למרות ההכנות המוקדמות, קשיים טכניים כמו איטיות הרשות ומחשבים לא תקינים עכבו את העבודה מדי פעם וגרמו לlapsus של הבנות.

מצאנו שהשימוש בטוויטר בשיעורי אנגלית טרם הגיע מוגנות היכולת מסרים מהמורה לכל התלמידות (תקשורת כתתית קלאסית), מהמורה באופן ישיר לכל תלמידה (שכיחה פחותה בתקשורת כתתית), בין תלמידים ובין עצם ובין תלמידים לכל היכתה (שכיחות נמוכה עוד יותר). ראיינו ששילוב של הטוויטר בהוראת האנגלית יש בו פוטנציאל לתקשורות רב בקהילה ביתיתה, שכן ראיינו ירידה באינטראקציה שבה המורה פונה לכל התלמידות, ועליה ביחס האישית של המורה כלפי כל תלמידה. בנוסף, מצאנו ריבוי אינטראקציות בין התלמידות לבין עצמם מכאן זה הינו חשוב ביותר ביחס לאור המאמצים שאנו חנו עושים בתבניות הספר לצמצם את החוראה הפרונטאלית ולאפשר למידה אישית וקשר בין המורה לתלמיד ובין התלמידים ביניהם לבין עצמם.

מצאנו הבדלים מובהקים בין כמות ה"ציויצים" בזמן השיעור ובין כמות ה"ציויצים" בין השיעורים, כאשר עיקר ה"ציויצים" היו בזמן השיעור, כך שלא מצאנו ראייה למימוש פוטנציאל הלמידה בכל מקום ובכל זמן. ניתן ליחס ממצא זה לסוג המשימות שננתנה המורה בין השיעורים, וההכוונה נוספת ומטרות ברורות בין השיעורים שעשוות להרחיב את הלמידה לפרקי זמן נוספים מעבר לשיעור. בנוסף, האינטראקציות שהיו בין המורה לתלמידות במשך השבוע היו יותר אישיות וככללו דיווח הדדי על פעילותות פרטיות ותחביבים. נראה, שיש צורך לכון את המורים להיות מודעים יותר לפוטנציאל של למידה בכל מקום ובכל זמן על ידי הבניית משימות באופן שיטתי.

הנחנו שאורך ה"ציווץ" מעיד על יכולת הכתיבה של התלמידות. מבחינה זו, מצאנו מממצא לא צפוי, כאשר אורך ה"ציווץ" עליה מתחילה התקשורת באופן מובהק. ממצא זה קיבל אישוש בתכנית, שכן בשני השיעורים הראשונים תחילה הכתיבה היה קשה יותר לבנות, ולאחר מכן הכתיבה נעשתה יותר קלה. יש צורך לעקוב אחרי ממצא זה לאורך זמן על מנת לראות אם מושג שיפור נוסף. יחד עם זאת, יש לתת את הדעת להתפלגות "זנב ארוך" של אורך ה"ציויצים" המעדיה על כך שרוב מכריע של ה"ציויצים" קצר מאד – 4 או 5 מילים, והדבר עלול להעיד על כך שפתחה שיח שטוח. בעוד שהמיקרו-בלוג אפשרי כתוב הودעה עד 140 תווים, רוב התלמידות רוחקות מאוד מכתיבת של מסרים באורך הזה. יש לעשות מאמר רב בהבניות משימות הדורשות כתיבה ארוכה יותר, המאפשרת פיתוח שיח פחות רדוד ועמוק יותר.

מצאנו קשר בין כמות הציויצים שתלמידה מקבלת ובין כמות הציויצים שהיא כותבת. חלק מהבנות היו במרכז הקבוצה והיו דומיננטיות הן בשילחה והן בקבלת של "ציויצים", ואחרות היו בשולי הקבוצה והיו שותפותפחות בפחות אינטראקציות. בנוסף, מצאנו קשר בין כמות הציויצים שתלמידה מקבלת מהמורה, ובין כמות הציויצים שהיא כותבת. לא ניתן לקבוע מה קדם למה – האם ככל

שהתלמידה קיבלה יותר "ציוצים" כך כתבה יותר, או היפך. אולם, כן ניתן לקבוע שיש הדדיות ברווחה. אפקט זה נמצא רק לגבי מספר ה"ציוצים" ולא לגבי האורך שלהם.

מצאנו שונות רבה בין התלמידות מבחןת כמות ה"ציוצים" שככל אחת כתבה. לא ברור האם שוניות זו נבעה מהבדלים ביכולת הכתיבה בשפה האנגלית, בהבדלים בין הבנות מבחןת חברתיות או בהבדלים במוטיבציה שלهن להשתתף. נקודות אלה יכולות להתרór במחקר המשך.

מחקר זה בוחן באופן ראשוני את האינטראקטיות בכיתה שמשלבת טוויטר לצורך הוראת אנגלית בשפה זרה. ממצאי המחקר מעודדים אותנו להמשיך ולחקור את האספקטים שנחקרו וכן אספקטים נוספים נחקרו, על קבוצה רחבה יותר של תלמידים ולאורך תקופה רחבה יותר.

מקורות

בדרייאן, נ., שמעוני, ו., ווירץ, ג. (2012). שילוב גוגל דוקס וטוויטר בלימוד אנגלית כשפה זרה (פוסטרא). בתוך "עש-ת-אלקלעי, א' כספי, ס' עדן, נ' גורי, י' אייר ווי' קלמן (עורכים), **ספר נס צייס למחקרים טכנולוגיות למידה 2012: האדם הלומד בעידן הטכנולוגי** (עמ' 268-267). רעננה: האוניברסיטה הפתוחה.

רוזטם, א' (2009). רשות מסרים קצרים בחינוך – קפיצת מדרגה בהישג יד. נדלה ב-2012-6.8. <http://www.avrumrotem.com/BRPortalStorage/a/25/34/14-D6SLrJReIH.pdf>

Borau, K., Ullrich, C., Feng, J., & Shen, R. (2009). Microblogging for language learning: Using Twitter to train communicative and cultural competence. Paper presented at the Advances in Web Based Learning–ICWL 2009.

McWilliams, J., Hicky, D. T., Hines, M. B., Conner J. M. & Bishop S. C. (2011). Using collaborative writing tools for literary analysis: Twitter, fan fiction and the crucible in the secondary english classroom. *Journal of Media Literacy Education* 2(3), 238 – 245.

Ebner, M., & Maurer, H. (2009). Can weblogs and microblogs change traditional scientific writing? *Future Internet*, 1(1), 47-58.

Ebner, M., Lienhardt, C., Rohs, M., & Meyer, I. (2010). Microblogs in higher education – A chance to informal and process-oriented learning? *Computers & Education*, 55(1), 92-100.

Junco, R., Heiberger, G., & Loken, E. (2011). The effect of Twitter on college student engagement and grades. *Journal of Computer Assisted Learning*, 27(2), 119-132.

Junco, R. C., Elavsky, M. & Heilberger, G. (2012). Putting Twitter to the Test: Assessing Outcomes for Student Collaboration, Engagement and Success, *British Journal of Educational Technology*. <http://reyjunco.com/wordpress/pdf/JuncoElavskyHeilbergerTwitterCollaboration.pdf>.

Kader, A.A. (2012). Using Twitter to more actively engage students in the learning process. Available at SSRN: <http://ssrn.com/abstract=2091353> or <http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.2091353>.

Lou, T. & Gao, F. (2012). Enhancing classroom learning experience by providing structures to microblogging -based activities. *Journal of Information Technology Education*, 11, 199-210.

Perianou, M. A. (2009). Language micro-gaming: Fun and informal microblogging activities for language learning. *Communications in Computer and Information Science*, 49, 1-14

Raban, D.R., & Rabin, E. (2009). Statistical inference from power law distributedWeb-based social interactions. *Internet Research*, 19(3), 266–278.

Thoms, B. (2012). Student perceptions of microblogging: Integrating Twitter with blogging to support learning and interaction. *Journal of Information Technology Education*, 11, 179-197.

Ullrich, C., Borau, K. & Stepanyan, K. (2010). Who students interact with? A social perspective on the use of Twitter in language learning?. In M. Wolpers et al (Eds.). EC-TEL 2010, LNCS 6383, 432-437.